

**Somnium præsagens in casta
Thalami foedera iturum
spectabilem dn. Henricum...**

Juslenius, Gabriel,

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

SOMNIUM PRÆSAGIENS
IN CASTA THALAMI FOEDERA

Iturum.

SPECTABILEM

D_n. HENRICUM JUSLENIUM,
Advocatum in Regio Parlamento Aboensi,

Cum.

LECTISSIMA VIRGINE

CHRISTINA **WALSLEY**

Vifum & notatum

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Small, faint text or stamp.]

171

Orte sub umbrosæ recubans cum tegmine fagi
Sylvestrem tenui, meditarer arundine Musam,
Est audita mihi, vicinis montibus errans
Consona vox menti; resonant' Arbusta nemusque
Et repetunt cantus, quales faciebat Amyntas
Concentus, Phœbum certans superare canendo.
Tum stupet & calami pendet dulcedine capta
Mens mea, nec mansit mihi pristina: jamq; capellæ
Jam mihi sunt odio mea fistula, quasq; solebam.

Cogere per rupes, hœdos: adhuc insuper æstu
Fessos Aura sinus intrat gratissima nostros,
Frondebis in strepitum, placido faciente caducis
Flamine ventorum concussus & inde soporem.
Sole sub ardenti, syadebar inire susurro.
Protinus ingenti miscencia corpora campo
Agmina Nympharum, lauro Parnasside cincta
Visa mihi, ac variis celebrare solemnia ludis
Formosi pecoris custodi, Hymenœia: meq;
Invitasse sacris: Testari gaudia plausu
In manibus tum ferta gerens cernebar odora.
Somnus abit. Damno falsa sub imagine visa.
Nec procul a vero est: strepit arbor fructibus uber;
Sum ratus esse feram. perque ingens lumina volvi
Corpus & agnovi, quod erat Jovis ille minister.
Hujus ego formâ stupefactus linquere Casas
Institui. Relevat tristes sermone dolores
Ille meos, dulci rumpens sic pectore voces.
Non ego mœstorum Tibi nuntia, Plejade natus
Perfero: jucundo verum præcordia sensu
Quæ mulcent. Complere Dei velut agmine facto
Mœnala. Mirantes quod qui spernebat amores
Hactenus: est victus medioque in pectore vulnus
Sensit & imperio jam non parere recusat
Vir Pueri, Nymphæ captat quoq; colla lacertis,
Ante lupos hœdi rapiunt mea CANDIDA dicens,
Quam pereat nostrum sinceri fœdus amoris.
Hinc etiam læti Te jam sermone requirunt
Longo. Nunc igitur mecum vestigia lustres
Participem facturus opum Te fronte serena.
Finem sermoni dederat Cyllenia Proles,
Et libet & timeo socium me jungero Divo.
Mox ardore tamen sumpto, promitto sequutum.
Ille fugit, pressoque sequar vestigia gressu.

Præcipi-

Præcipiti multum jactatus itinere, metam
 Tandem, propositam, veniens ad læta Deorum
 Agmina contingo; Mihi mox dixere Salutem
 Et celebrare jubent Hymenæia festa Marito.
 Mirabar. Donec, medio concreta profundo
 Blanda Venus, prima rumpensq; silentia voce,
 Spondet amorem etiam multos servare per annos.
 Accedunt rursus, spicis redimita capillos
 Alma Ceres tenues, simulac Semelæia proles,
 Hi, socii servare suis consortia lecti
 Muneribus sine fine, dabant dextrasque fidesque.
 Cætera turba novos mittunt super æthera plausus.
 Exultant etiam dulci mea pectora motu,
 Namque Maritus erat germano sanguine junctus
 Ille mihi. imposuit finem Latonius Heros.
 Vocis erat concentus idem quæ corde vagantes
 Ante meos paulo caput dulcedine motus.
 Vivite concordés. structis cantabat avenis
 Seraque vos faciat, torquet Qvi sydera cœli
 Claudere fata. Fiat! tenui quoque murmure dixi.

à
 GABRIEL JUSLENIO.

Ngen vthtala kan de Wärc som Gudh han skapte/
 Den heela Himmels Häär/ det runda Kloot frambrachte;
 Den helga Ängla Star/ de glanzand Stjernor mång/
 Som städze röra sigh/ alt medh sin runda Gång.
 Ja hoo vthsäga kan de Ting i Lufften wabra.
 Der wanckar warmt och kalt omkring hwarandra fara.
 Nu blåås här warm en Lufft/ och heeta sticker på;
 Nu drifwes vp en Kiöld/ det brakar i hwar Wrå;
 Nu kommer Solen fram medh sina strimmand Strålar;
 Alt som en Konung bold ibland dem alla prälar/
 Vpfriskar fuchtar alt som vppå Jorden är/
 Hwaraf hon fruchtsam bliffr och ädla Fruchter bär.
 På Jorden tusend tabl's de örter lüflich gröna
 Vpväxa/ Blommor bär/ den hela Sommar sköna.
 Ja tusend tusend Trää/ de wissa och sut Fröö
 Äpplon och Pårön mång helt widt omkring sigh ströö
 De qwitran Foglar snäll som vthi Wädret swinga/
 De äro gansta lätt/ medh sine slächtand Wingar/
 Och sambla sigh ihoop/ på Jorden sittia nedh
 Alt medh sin wiga Kropp/ de öfwa Roo och Frjdh/
 All träkand Diur/ i Skogh/ i Dalar/ Dälder wäda/
 Som tusend tusend starck i Marken sigh vthsprjda/
 Der leka para sigh/ och frögdas vthi Frjdh/
 De öfwa Kärleek godh/ dhe Lefwa vthan strjdh.
 I Watnet sammalund föröfwes lekar många
 Vthaf de Fiskar bras som tusend tabl's ther gänga.
 Så spela the i hoop/ så föra the sin Leek/
 De öfwa Kärleek reen/ och tweta intet Sweek.

Sidst

Sidst kommer Adam fram som öfwer dem en Herre
 Af Gudh förornat blef/ både större och smärre
 Gudh sad ej godt är at han skal gå allen/
 En andra Diuren all de wissa kärleek reen;
 Du är nu detta Råd/ wij wille här på sinna/
 Utbaff hans siddo ref äth honom gee en Dwinna
 Til den han allan Lydh sigb nödigt hålla skal/
 Förmera städz sitt Kön/ upfylla Jorden all.
 En sådan Ewa godh har wår BRUDSUMME funnit/
 Til den han kärleek Puur och oförfalstat wunnit.
 BRUDEN också igen sigb slät bewiisa skal/
 Ja trogen kärlich From Ehr trösta i all Fall.
 Ehr signe HERren Gudh bestärme och försware!
 Ehr hagne HERren Gudh för allan Nödh och Fara!
 Wälsigne huset Ehet medh Barn också Lufffrucht!
 I tuchtan födes up i Dngd och Ahra smucht!
 När ihden kommen är i skolen hådan fara/
 Anamme JEsus ehr / ibland sin helgons Skara!
 At der i ewigheet få frögdas vthan Tahl/
 Åstoda HERren Gudh vthi des himmels Sahl!

Således det hederwårda Brudparet ibland andra
 congratulanter önskar

WILHELMUS RANER.

